

[Undervisningsministeren.]

henseende. Man har i denne forbindelse været inde på, om der én eller flere gange om året kunne indhentes oplysninger om hovedtendenser i udviklingen på området, en såkaldt temperaturstatistik.

Jeg har selvfølgelig på baggrund af dette økonomiske resultat overvejet, på hvilken måde man kan få en styring af området, sådan at der ikke, som det nu synes i et vist omfang at være tilfældet, oprettes hold med urimeligt få deltagere. Jeg mener, det er uheldigt at vende tilbage til kravet om et deltager gennemsnit — og det forstod jeg at flere ordførere var enige i — idet effektive kontrolforanstaltninger med et sådant gennemsnit vil blive for omfattende; jeg henviser til bemærkningerne til lovforslaget om denne sag.

Derimod finder jeg, at det ville være rimeligt, at man overvejer at fastsætte et minimumstal af deltagere for at påbegynde et kursus, f. eks. 15 deltagere — vi kan naturligvis også diskutere et andet tal — eller at give en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte mindstetal. Et sådant forslag vil ikke medføre særlige kontrolforanstaltninger, idet det formentlig vil være tilstrækkeligt, f. eks. at den enkelte deltager skriftligt bekræfter sin indmeldelse, som vedlægges ansøgningen om godkendelse af holdet.

Jeg mener i øvrigt naturligvis, at man kan overveje dispensationsmuligheder fra et sådant eventuelt krav om minimumsdeltagerantal f. eks. for tyndt befolkede områder, og jeg mener også, at man må søge at klargøre afgrænsningen over for specialundervisningen.

Jeg vil også henlede opmærksomheden på det nuværende princip for beregning af lederhonorar. Som kriterium for beregning af honoraret anvendes skolens totale undervisningstidstal, hvilket må formodes at stimulere oprettelse af mange små hold, og jeg vil foreslå, at man i udvalgsarbejdet tager disse spørgsmål op til nærmere overvejelse.

Flere ordførere beskæftigede sig med den administrative side af sagen i øvrigt, og her

vil jeg gerne sige til fru Gerda Møller, at dette forslag betyder ingen yderligere administrative besværligheder. Også hr. Samuelson var inde på administrationsspørgsmålet, og det samme gælder hr. Bent Sørensen. Måske må jeg først sige om skemaerne, som der er megen diskussion om, at skemaernes funktion jo er at skaffe dokumentation for, om godkendelses- og tilskuds betingelser er opfyldt. Man har tilstræbt et let anvendeligt system. Blanketterne kan gennemskrives i flere eksemplarer i én arbejdsgang, og alle tilrettelæggelsesformer kan søges på samme formular. Systemet har man endvidere til sigtet skal være lige anvendeligt for små virksomheder med få hold og store virksomheder med indtil flere hundrede hold, og endvidere har man tilstræbt, at de indhentede data skal kunne edb-behandles. Som grundlag for udformningen af skemaerne ligger en analyse af loven om fritidsundervisning og bekendtgørelsen, som forlanger ca. 200 data opgivet pr. hold. Disse data fordeles på godkendelsesfasen, gennemførelsesfasen og tilskudsfasen. Oplysninger til brug for godkendelse af ledere og lærere indsendes kun første gang, en leder eller lærer søges godkendt, og herefter henvises til tidligere indsendte oplysninger. Systemet er altså en forenkling i forhold til tidligere praksis.

Lov om fritidsundervisning har 8 tilrettelæggelsesformer for voksne, som alle kan søges i samme ansøgning på samme formular, uanset hvor mange hold og uanset hvilke tilrettelæggelsesformer det drejer sig om; der er herved opstået en forenkling, som ikke mindst ledere af større aftenskoler har påskønnet, men yderligere forenklinger må gennemføres.

Jeg har også med interesse fulgt den debat, der er foregået om administrationsapparatet på området, og det skal erkendes, at det er tungt. I dag er forholdet det, at en sag skal passere voksenundervisningsnævnet, fritidskommissionen, kommunalbestyrelsen og amtsrådet, og hertil kommer, at flere kommuner har oprettet særlige udvalg